

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № 55Ч-06-69Ч
Дата: 12 / 05 2015 г.

ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

до
МИНИСТЪРА НА РЕГИОНАЛНОТО
РАЗВИТИЕ И
БЛАГОУСТРОЙСТВОТО
Г-ЖА ЛИЛЯНА ПАВЛОВА

ВЪПРОС

От Румен Маринов Йончев
народен представител от ПГ на Български демократичен център

На основание чл. 90, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 91 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, внасям въпрос

ОТНОСНО: Пресъставянето на актове за раждане на български граждани, родени извън Република България

УВАЖАЕМА ГОСПОДО ЖИЛИСТАР,

Според данни от ГД “Гражданска регистрация и административно обслужване” за периода от 2004-2013 г. са родени общо 96653 български граждани в чужбина. Конкретен проблем, с който се сблъскват българските граждани извън страната от няколко години насам е процедурата по издаване на български акт за раждане на родените зад граница деца и невъзможността те да бъдат записвани в регистъра на населението в съответствие с българската именна система от три имени – лично, бащино и фамилно, ако в чуждестранния акт няма изписано бащино име, съставляващо собственото име на бащата.

Съществуват случаи, при които двете деца на едно и също семейство имат различни актове за раждане – с три и с две имена.

Отказът да се запише бащиното име в акта за раждане създава затруднения при обозначаване на принадлежност към семейството, както и при различни административни услуги, свързани с деклариране на данни за децата.

Службите по гражданско състояние мотивират сегашната си практика с измененията на чл. 72, ал. 3 от Закона за гражданска регистрация, приети 20.05.2011 г. Видно от предишния и сегашния текст на чл. 72, ал. 3 от Закона за гражданска регистрация няма изменение, което да налага промяна в административната практика на службите ГРАО.

Промяната в този член от закона не се отнася до текста, регламентиращ начина, по който се извършва вписването на данните от чуждестранния документ, тъй като и в предишния, и в сегашния текст се казва, че данните в акта се вписват без изменение въз основа на получения препис.

Различната интерпретация на този член обаче е налице, тъй като ГД ГРАО отказва да впише бащиното име на българския гражданин, при положение, че издаденият от друга държава препис на акт за раждане съдържа само собствено и фамилно име. Това поражда недоумение от какво е предизвикана промяната в практиката на ГД ГРАО и защо при отказа да записва родените в чужбина български граждани с три имени, се позовава на този текст от закона?

Към момента обаче длъжностните лица заявяват, че спазват инструкцията на ГД ГРАО, като съображенията за това са, че по този начин се избягва създаването на двойна самоличност.

Това схващане е необосновано, тъй като възможността за създаването на двойна самоличност на практика е изключена поради обема на данните, които се съдържат в личния регистрационен картон на всеки български гражданин, както и с въвеждането на биometрични български документи за самоличност преди 5 години.

С посочената практика държавата в лицето на нейните служби по гражданско състояние подлага на отродяване поколения български деца, родени извън страната, като ги разграничава от българските граждани, родени на територията на Република България. Родителите на тези деца са принудени да защитават правата си по съдебен ред, в резултат на което се водят редица дела за промяна на име чрез добавяне на бащино име, а това е свързано с разходи на средства, време и усилия.

Предвид гореизложеното моля да отговорите на следните въпроси:

1. Защо ГД ГРАО е въвело промяна в практиката в ущърб на българските граждани, родени извън страната?
2. Каква е възможността да бъде решен посоченият проблем, без да се налага да се прави нова промяна на Закона за гражданска регистрация?

София, 12.05.2015 г.

Народен представител: